

Begrundelse

Af en artikel i Børsen den 27. august 1999: »Værdier fastsættes, som vinden blæser« fremgår det, at der ikke findes entydige retningslinjer fra Told- og Skattestyrelsen, hvis en ejendom skal omvurderes i forbindelse med, at der opføres vindmøller i nærheden. Da disse sager desværre bliver flere og flere, er det uhyre vigtigt, at omvurderingen bliver foretaget på et ensartet grundlag af hensyn til vindmøllenaboernes retssikkerhed.

Svar (7/9 99)**Skatteministeren (Ole Stavad):**

Efter bestemmelserne i vurderingsloven skal ejendomsværdien for en ejendom ansættes til værdien af den faste ejendom i sin helhed.

Ved det skøn, vurderingsrådet udøver over handelsværdien for en ejendom, indgår en række forskellige momenter, såsom ejendommens størrelse, opførelsestidspunkt, materialevalg, vedligeholdelsesstand m.m. Tillige indgår ejendommens beliggenhed i forhold til naturområder, bycentre, jernbaner og motorveje med betydelig vægt. Vurderingsrådet skal også ved skønnet tage hensyn til om der er gener, der påføres ejendommen fra naboejendommene, så som vindmøller og fabrikkskorstene.

Det skøn, som vurderingsrådene skal foretage ved vurdering af ejendomme med vindmøllelegener, afviger ikke fra anden skønsudøvelse, som foretages i forbindelse med de årlige vurderinger. Der skal tages udgangspunkt i de berørte ejendommers beskaffenhed og de lokale forhold og priser, som varierer fra egn til egn. Der kan derfor ikke opstilles et fast takstsystem for værdinedslag for sådanne gener. Vurderingsrådene vil være henvist til at foretage et samlet skøn over ejendommens værdi.

Antallet af vindmøller er imidlertid steget kraftigt i de seneste år, og problemet har således fået en generel karakter. Jeg har derfor anmodet Told- og Skattestyrelsen om at have opmærksomheden henledt på dette. Styrelsen har over for mig oplyst, at problemstillingen vil blive berørt i vurderingsvejledningen, og at man åbner teknisk mulighed for systemmæssigt at indarbejde nedslag i ejendomsvurderingen som følge af beliggenhed i nærheden af en vindmølle.

Spm. nr. S 2981

Til fødevareministeren (25/8 99) af:

Helga Moos (V):

»Hvilken begrundelse har ministeren for at mene, at den høje dødelighed i økologiske besætninger ikke specielt skyldes den økologiske metode, men snarere er knyttet til det forhold, at hønsene går frit, når de øvrige former for fritgående høns har en betydelig lavere dødelighed?«

Begrundelse

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 2275 fremfører fødevareministeren, at den høje dødelighed i økologiske fjerkræbesætninger formentlig ikke specielt skyldes den økologiske metode, men snarere er knyttet til det forhold, at dyrene går frit.

Ifølge oplysninger fra Det Danske Fjerkræråd er dødeligheden ved 392 dage på 15,4 pct. for økologiske høner, mens den er 10,8 pct. for fritgående høner og 10,4 pct. for skrabe høns.

Svar (1/9 99)**Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):**

De i begrundelsen anførte betragtninger tyder på, at der er en tendens til højere dødelighed blandt økologiske høns end ved andre produktionsformer. Dette skyldes formentlig dels det forhold, at hønsene er fritgående, dels andre faktorer såsom kannibalisme og coccidiose (som er en tarmsygdom).

Foreløbige forskningsresultater tyder på, at dødeligheden i økologiske hønsbesætninger påvirkes af kannibalisme som følge af manglende mulighed for næbtrimning og af den manglende mulighed for anvendelse af coccidiostatika mod coccidiose.

Efter de gældende økologiske produktionsregler og de netop vedtagne EU-regler er næbtrimning ikke tilladt, og der må ikke behandles forebyggende med coccidiostatika, hvilket sker i den konventionelle produktion.

Endvidere kan de længere tilbageholdelsestider ved medicinsk behandling i den økologiske produktion betyde, at landmændene er mere tilbageholdende med at skride ind med sygdomsbehandling.